

Pean tunnistama, et usk Eesti demokraatiasse hakkab taastuma. Varem on paratamatult tekkinud jõuetuse tunne, kui tajud ja kuuled aastaid parempoolsete sahkerdamist ning näed, kuidas eranditult võetakse meediafookusesse ainult keskerakondlased.

Pretsedent on meie meediamaastikul juhtunud ja see avardab kindlasti kogu Eesti poliitilist mõtlemist. Kodanik ehk valija on saanud uue õppetunni, mis omakorda tekitab olulisi nihked ka Eesti poliitmaastikul.

IRL marginaliseerub ning kuigi Reformierakond võib esialgu tunda ennast hästi, siis keskpikas perspektiivis kaotab ka Reformierakond võimupositsiooni ja poliitmaastikul jääb rohkem ruumi sotsiaalsemalt mõtlevaltele erakondadele.

Idanaaber on end realiseerunud juba pikemat aega läbi meie parempoolsete erakondade ning ida tondiga hirmutamise mõjub nüüd teistmoodi.

Ansipi lõpp läheneb kiiremini

Pole midagi teha, aga IRLi skandaal ilma selge Ansipi hukkamõistuta teeb ta enda kaasosaliseks. Ansipi karjuv kõneviis „kirikuskandaali“ suunal hakkab muutuma karikatuurselt groteskseks. Ilvese ja Ansipi „eetilistest tõekspidamistest“ tulenev välispoliitika ei laiene oma lähikondlastele, see on nüüd ju kõigile näha. Kambakraatia on ikka veel lõhkumata ja siin on Eesti demokraatial veel palju tööd ära teha!

Tegelikult on väärtuskriis ikka väga sügav, kui nüüd hakatakse skandaali raskuskeset ja peasüüdlast otsima politsei- ja piirivalveameti (PPA) ametnike seast ning nõrgast seadusandlusest. Ametnikud ju viisid ellu poliitilist tahet! IRLi enamus ehk eestseisus on juba puhtaks pesnud ka mõlemad ministrid ning IRLi volikogu on sellele mõttele järele lohisemas. Natuke käramist ja korras!

Ansip on koos valitsuses erakonnaga, mis mõjuvõimuga kaubeldes tõi raha eelkõige IRLi liikmetele ja siis ka veel ühele valitsuserakonnale valimiskampaaniast tekkinud aukude katteks! Kelle raha ikka liikus IRLi kontodele ja kui vabad on nüüd selle valitsuserakonna juhtpoliitikud? Kelle rahade eest tegelikult osteti IRLi maja ja miks ikkagi seitse kuud pärast ostu-müügi tehingut omab IRL seal sissekirjutust?

Kui Keskerakonna puhul räägiti hüpoteetilisest rahast, mis pidi tulema Eestisse, kas siis kiriku ehitamiseks või selle abil valimiskampaaniaks, siis nüüd on viljelenud IRL võimul olles äritegevust ja need vene kapitali smugeldajad on IRLile raha suuremeelselt annetanud. Kas see

Kui Ansip IRL-i skandaali hukka ei mõista, on ta kaasosaline

Kirjutas Jaanus Karilaid
Reede, 09 Detsember 2011 19:31

raha Ansipi ja Laari jaoks ei haise? Kas üldse on huvi tuntud nende rahade päritolu kohta?

Vastuste kohal on suur ja sügav hall tsoon. Tegelikult peaks IRL täna valitsusest lahkuma ja tegema erakonnas sügava enesekaemuse ning siis uuesti usalduse taastamise nimel töötama. Me näeme kuidas väärtused võimu ees taanduvad — võimust ei loobuta ise.

Kas sotsid müüvad end odavalt või jätkavad hambutu opositsioonina?

Kuigi Ansip eitab, räägitakse kuluaarides, et reformikad on sotsid pannud ooterežiimile — juhul kui te käitute „õigesti“, siis saate valitsusse ehk suurele pildile, sest reform vajab ikkagi endale kõrvale kas või näiliselt „puhast lehte“. Politoloogid on öelnud, et kasulik on olla igal juhul võimul ning midagi teha (näiteks tõsta lastetoetusi kas või komakoha võrra). See annab alust arvata, et juba siseministri ja välisministri ametikoht ajavad sotsid tasakaalust välja.

Samas võib Mõõdukate lahja vaim olla sotsides asendunud jaakallikliku teravama hingeeluga, mis annab lootust, et reformikad ei saa enam ainult koort valitsuses riisuda. Kui aga jaakalliklik vaim osutub pelgalt intrigeerivaks vaimuks, siis tabab nii lisaks IRLi ka SDE-d järgmistel valimistel suur poliitiline krahh. Ja kui sotsid jätkavadki hambutu opositsioonina ning IRL ja RE hoiavad kümne küünega võimust kinni, siis on 2015. aasta valmistulemus ettearvamatu. Üks stsenaarium on, et Keskerakond moderniseerub tugevaimaks erakonnaks ja kõrvale tekib veel üks arvestatav uus erakond.

IRL-i skandaal nõrgestas vene kaarti

Vene kaardiga on 20 aastat parempoolsed mänginud Eesti poliitikas esimest viiulit. Peale IRLi riigireeturluse sugemetega käitumist, kus erakonna juhtkond peidab pea liiva alla, on Vene ohuga hirmutamise tulevikus selgelt devalveerunud. Ei saa välistada, et valijad hakkavad nüüd ümber grupeeruma hoopis teiste tunnuste järgi. Vaadates, kuidas vene kapital liigu läbi Tallinna Sadama ja ka läbi IRLi juhitava siseministeriumi (skeem sai alguse ju Marko Pomerantsi ajal), siis tänased valitsuserakonna poliitikutel pole enam moraalset õigust kellelegi teisele näpuga näidata. Õpetada kõrgemat moraali ja peenetundelist eetikat saab ikkagi see, kes ise selle õpetuse järgi ka elab ja praktiliselt igapäevaselt toimetab.

Eesti poliitikamaastik elab üle suurt maavärinat, milliseks see kujuneb, seda näitavad 2013. ja 2015. aasta valimised. Juhul, kui ei tule erakorralisi valimis! Põhjusi oleks palju.

Jaanus Karilaid